

Referat Klubbmesterskapet 2023

Som alle klubbmesterskap tidligere startet også Klubbmesterskapet 2023 på parkeringsplassen i bunn av Kjusbakken. I dag var det dessverre ikke mye som minnet om et fantastisk påskevær, som vi har blitt bortskjemte med de siste årene. Været kan dessverre ingen gjøre noe med, men nærmest til det av alle er Tor Hauan, som alltid også er på plass og lyste opp som sola selv da han kom. I dag hadde han også fått med seg sin sønn, Marcus, som håndlanger slik at Tor kunne ha fullt fokus på timing og utstyret, noe han kunne gjort både i blinde og baklengs.

Med god hjelp fra Hafjell Alpinsenter og deres scootergutter så ble alt utstyr fraktet opp til målområdet etter avtalt tid. Østen, som hadde fått fornyet tillit som rennleder, kom som vanlig litt uttpå dagen etter at både Dagros og søstrene hadde fått sitt vanlige stell på mårran. Siden Østen er inne i en meget god trenings-trend, tok han like gjerne beina fatt og trasket opp til målområdet hvor han kunne slå av en prat med Tor og Marcus før de startet med å rigge målområdet. De fikk god hjelp fra Øyvind og Ole Christian.

Sportssjef og rettighetshaver på løypestikkingen til Klubbmesterskapet, Totto, fikk komme seg opp med scooteren og hadde satt løypen i det målområdet var ferdig rigget. Enten så har deltagerne skjont at klaging på løypen ikke fungerer eller så var det nok en gang en skikkelig suksess, for i år var det hverken klaging eller krav om omstikk av løypa. Løypa inneholdt 27 porter med 26 svinger. Løypen var satt som er rytmisk, sensuell og forførende Wienervals, noe som kanskje fikk Sigurd til å bruke litt ekstra tid ned i omgangene siden han koste seg så med valsen han var satt i.

Til tross for været var stemningen upåklagelig. Barna såg ikke ut til å bry seg nevneverdig om været og snøballkrig hos de minste var en gjenganger når det måtte ventes. De litt eldre løperne tok det piano på toppen, mens de voksne utøverne sklidde den enestående løypa og holdt underlaget fantastisk bra til tross for mildvær og nysnø.

Ved startnummerutleveringen kunne man se at temperaturen i år var mye lavere enn tidligere år. Det er en enkel forklaring på dette ved at den var satt opp ute, og at nummeret til Roar allerede var hentet ut slik at han aldri måtte inn i køen for å hente nummer. Mette som har tatt ekstra godt vare på Roar tidligere år var ikke til stede i år, Ayla hadde fått tydelige instruksjoner på hvordan en best kunne løse Roar-situasjonen før den oppstod. Roar på sin side hadde ingen problemer med dette fant RIKTIG startnummer og kunne fornøyd slå av en prat med Fadil som alltid er like blid og hyggelig med alle når han kjører heisen.

Under besiktigelsen var stemningen noe mer spent enn tidligere. Det var mange som brukte tiden godt og la planer som aldri ble tatt i bruk. Hvorvidt det var evnen til å gjennomføre plan eller planen i seg selv vites ikke. Brita hadde alliert seg med noen barn som kunne holde Kjetil, «Mr. Road to Club Champion», litt i tøylene slik at testosteronet ikke tok overhånd før første omgang. Sven Ullrich var den som gjorde den mest grundige besiktigelsen. Dette er noe han har plukket opp igjennom utallige blåmalings jobber i Hafjell og Kvitfjell. Så da Sven var ferdig med å besiktige løypen kunne han reise opp og male blålinjer rundt portene. Det er ikke bare hvem som helst som kan gjøre dette og det kreves sertifikat for å kunne kle på seg «Picasso»-sekken med maling.

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no

Heldigvis, etter mange år og enda flere forsøk klarte han endelig å få sitt velfortjente sertifikat under World Cupen i Kvitfjell tidligere i vinter.

Første omgang startet med at Sisu, kommende Lillehammer Skiklub løper, prøvekjørte løypen. Etter at han kom ned løypen var han, som Sigurd fra seg av beundring over løypa og sa «perkele» som i følge han selv betyr: Fantastisk løype, på finsk. Da klokken var på slaget 10:00 startet Østen rennet og med seg hadde han god hjelp av Stig Vegard som stod på siste kanten for å sørge for at det var riktig rekkefølge på løperne som kom inn mot mål. På start stod Sigrid og sørget for at løperne fulgte startrekkefølgen. Man skulle kanskje tro at dette var en oppgave som det er unødvendig å ha noen på, men dette er kanskje den viktigste oppgaven. For det å stille seg opp i rekkefølge ut ifra et tall på brystet som man ikke husker, selv med god hjelp fra kurven på magen, så kan dette by på noen fryktelige diskusjoner. Heldigvis for Sigrid hadde hun også god hjelp i Stian, starter, når diskusjonene kom. Det er kun et fåtall mennesker på denne jord som tør å motsi Stian når han blafrer med jakkene sine. Sikre kilder har bekreftet at det var store forskjeller på siktforholdene fra Damer Legends til første tredjedelen av Herrer Legends. En tykk tåkedott hang fast i hengt og forårsaket ekstremt laber sikt for deltagerne. Heldigvis så var det ikke SAS, Norwegian eller Flyr som skulle fly, men rutinerte utøvere som blant andre Håvimb, Bjerke, Flaten, Mork, Mikalsen, Simensen, Elvestad med flere. Sikten endret seg heldigvis da Skurdal hadde kommet i mål, selv om Skurdal kanskje følte det var noe urettferdig at det ble ikke holdt start på grunn av sikten mens når Morten Carolin, som kom på nummertet bak, hadde fri sikt. Det ble selvsagt et voldsomt tilrabalder over dette, men prosedyren til Skurdal ble dessverre ikke hørt av hverken rennleder, TD eller dommer.

Juryen i år bestod av Dag Erik Larsen som teknisk delegert fra IOC, Rennleder Østen fra FIS og dommer Svern Mikalsen fra FIFA. Det er nok mulig at det har vært noen penger under bordet som førte til at prosedyren til Skurdal ikke nådde igjennom. I tillegg så var Stig Vegard på målkulen fra Forsvaret, så det var lite som tilsa at det skulle bli ståhei.

Første omgang gikk mot alle odds uten uhell og samtlige løpere kom seg velberget i mål. Til og med Mathias klarte å krysse mållinjen da han skulle og uten å lage ekstraarbeid for Tor i tidtakerbua. Første omgangen ble gjennomført på litt over 40 minutter med 90 startende, så det var ikke noe å si på effektiviteten fra tidtakerteamet og juryen.

Som i alle skirenn er det spilles det på hele følelsesregisteret. Noen som er mer skuffet enn andre, enkelte har stor grunn til å være veldig fornøyd og noen er veldig letta over endelig å kunne slått noen de aldri hadde slått tidligere. En av de som var mest skuffet, i tillegg til Skurdal, var løypesetter og Sportssjef. Selv etter å ha fulgt planen fra tidligere år, var det i år ikke godt nok. Om det var forfall, hårtap, dårlig sikt, mangel på teknikk, for rundt eller tett spor jobbes det knallhardt med å finne ut av fra Robbie Ried og hans team. De har enda ikke avdekket hvordan dette kan ha skjedd, men en av teoriene det jobbes ut ifra er at det kan være bestiktelser. Om dette er bestikkelse i år til tidtaker, eller om det har vært bestiktelser tidligere år er enda uklart, men vær sikker på at alle steiner snues for at det skal avdekkes. Om svaret blir offentliggjort er noe helt anna.

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no

Bak mikrofonen stod gullstrupen fra Bergen, Ketil Norheim, som både sang bursdagssang og lirte av seg mange gode kommentarer både fra hoften og under beltestedet. I pausen ble grillen fyrte opp og den godt gjenkjennelige lukta av grillkull og tennvæske fikk utøverne til å være raske for å komme ned i andre omgang slik pølsene skulle få bein å gå på.

De første pølsene var klare og lagt på fat da andre omgang ble satt i gang. Den nøytrale tilskuer hadde utrolig mange gode og tette dueller i vente. Gutter U12 var den en tett batalje for 2. plassen, det samme var det også hos Gutter U14. I Jenter U16 var det tette dueller om 1. plassen og om 3.plassen. I Damer Legends så var det også knytta meget stor spenning til duellen Wolhfeil vs Brynstad. I Herrer Legends var seieren mer eller mindre utdelt, men spenningen stod i kampen om 3. plassen mellom Mikalsen, Skurdal og Mork. En familieføide i Bakke-Haugen familien var også noe som skulle avgjøres i andre omgang, der differansen kun var 11 hundredeler. Den tettteste kampen lå allikevel fra 12. plass til 14.plass hvor det skilte 52 hundredeler mellom fire løpere hvor Ørjan og Hans Kristian lå med eksakt samme tid. Den siste tette duellen som var gulet ut var duellen mellom Fjeldavlie Linberg og Larsen. Fjeldavlie Linberg som regjerende klubbmester hadde fortsatt overtaket på tittelen og Larsen var kun halvsekundet etter. I tillegg hadde Larsen oppnådd en enorm milepæl i sin karriere, men dette var ikke uttaket til Jr. VM, men endelig å ha slått sin gamle trener for første gang i en omgang. Så sulten for Larsen var veldig stor til å fullføre ett av karrierens største og definitivt viktigste mål.

Tåkedotten som lå fra første omgang, var mer eller mindre borte og det var like siktforhold igjennom hele omgangen. Mange av utøverne i de aldersbestemte klassene øynet kanskje håpet om å slå sine foreldre og ga derfor litt ekstra ut fra start og ekstra trykk i ytterskia. Om ikke Sigrid hadde nok å hankses med i første omgang så ble det ikke noe lettere når en skulle snu startlisten internt i klassene. For Sigrid sin del var det bare en lek da de yngste utøverne skulle kjøre. De er vant med denne startrekkefølgen fra utallige renn igjennom vinteren. Mens de som kjører kun en gang i året klarer ikke nødvendigvis å få inn dette, selv med t-skje. Eneste Sigrid følte hun hadde god kontroll på var hennes mann, Jo Mork. Han hadde fått klar og tydelig beskjed på morgenen om å stå klar til han ble ropt opp. «En lydig mann er en lykkelig mann» er favorittmottoet oppe i Marikåpa. Da det nærmet seg Jo sin tur, ble han ropt opp av Sigrid, fikk en liten lykke-til-nuss også var det full gass.

Andre omgang gikk dessverre ikke helt uten dramatik. Roar som for en gangs skyld hadde både funnet riktig sted, bakke og løype hadde dessverre ikke valgt riktig råd å høre på. Etter en omgang litt under pari hadde Roar valgt å høre på råd fra «Mr. Road to Club Champion» med å skifte ski til andre omgang. Dette var en suksessformel for Kjetil, men for Roar ble dette valget svært skjebnesvangert. Igjen skulle Roar vise seg å velge feil. Det er mulig at cocktailen med Valium og Paralgin Forte svekket dømmekraften til Roar. For da Roar kom til Gondolmasten og skulle kaste seg inn i hengt løste bindingen ut. Ifølge Østen var det snakk om kast i kast nedover og at det var bra at det var noen hytter Roar kunne stoppe i, ellers hadde Roar mest sannsynlig stoppet i Lågen en plass, og da hadde vi mest sannsynlig måtte hentet han ved Minnesund om noen uker. At noen

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no

i det helte tatt kunne overleve et sånn fall forstår fortsatt ikke Østen. Selv var Østen nære på samme skjebne i Olympia Øvre etter at en port plutselig flytta seg og førte til at han hekta og skled på magen hele vegen ned det loddrette henget. For Roar sin del konkluderte rennlege, Cecilie, at cocktailen Roar hadde innabords for å holde både nerver og aggresjon i sjakk, ikke bare hadde skyld i dårlig dømmekraft, men også at han overlevde uten skader ved at han aldri rakk å reagere, stramme muskler eller stive av ledd før han lå inne i stua på en av hyttene på nordsiden av Kjusbakken.

Etter at Roar hadde blitt stablet på skia igjen og sendt ned, var han åpenbart fornøyd med å ha overlevd, men også skuffa over dårlig dømmekraft etter å ha hørt på rådet om å bytte ski. Selv var rådgiveren («Mr. Road to Club Champion») meget fornøyd med å ha tatt inn mange sekunder fra fjorårets klubbmesterskap, og han øyner muligheten for en tett duell mellom han og Tutto i 2030, noe som er mye før først forventet i hans storslagne plan. Den nøytrale tilskueren fikk observert hvordan et godt gammaldags pokerfjes skulle se ut. En av pokerspillerne var sportssjefen. Som vanlig var han tidlig var oppe og feiret med en seiersgest i det han krysset mållinjen til bestetid, vel vitende at dette var en av hans vondeste prestasjoner under Lillehammer Skiklub og at han måtte bare vente på den vonde fasit fra Fjeldavlie Linberg og Larsen. Den knallharde kampen om siste pallplass i Herrer Legends var det «lydig mann, lykkelig mann» og et lykke-til-nuss som ble tungen på vektskålen. Jo Mork seiret over Mikalsen og Skurdal. For brødrene Bakke-Haugens familiefuide fjernet Mathias all tvil og vant familieduellen for første gang. I potten ventet en god fredagsmiddag på Biltema, som Kristian fint måtte betale for. Kampen om den beryktede 12. plassen var det Hans Kristian som kunne glise bredest. Om dette var et glis eller rett og slett redsel etter å ha stått og hørt på grynting og stønning bak seg på start, vet man ikke, men det må uansett ha vært til veldig god hjelp siden han distanserte de tre andre konkurrentene sine og fikk plutselig los på 11. plassen.

Som en vanlig tradisjon avsluttet Stian det hele med å krysse mållinjen i en moteriktig jakke som hadde flere farger enn lydnivået på jubelbrølet som ventet han i mål. Om jubelbrølet var for å hylle starteren eller at det var for at han kom seg velberget til mål er en helt annen diskusjon. Pølsene gikk ned på høykant og alt av utstyr ble rigget ned før premieutdelingen kunne starte. Vi hadde fått 6 gavekort fra ARA som ble delt ut som trekkepremier. Hermann Fjeldavlie Linberg, som hadde oppnådd en fantastisk 7. plass i NM fikk æren av å overrekke premiene, med super hjelp av Ingrid Haave og Hans Kristian.

Ut fra parkeringsplassen kunne FIFA dommer Svenn Mikalsen glise stort med en ny klokke kun Besseberg har i sin klokkesamling, mens IOC medlem og TD Dag Erik Larsen var allerede fint plassert i en villa i Spania. Østen på sin side var strålende fornøyd med et flunkende nytt helautomatisk melkeanlegg. Alle «gavene» var finansiert fra et salg av en godt brukt campingvogn tilpasset overnatting for vannski. Heldigvis så gjenstår det å se om Skurdal har fått med seg dette...

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no

Til tross for at vi ikke fikk det været vi hadde håpet så klarte alle deltagere, foreldre og trenere å lage en forbilledlig ramme i Kjusbakken for å feire alpingruppa i Lillehammer Skiklub. Det var brede glis, imøtekommende stemning, rom for feil og støtte å få for de som var skuffet. Dette er det som har vært standarden for all aktivitet i Lillehammer Skiklub og det er lett å kjenne seg igjen fra noen år tilbake, selv for en Marcus Hauan og Jørgen Finnsveen som børstet støv og rust av gammel teknikk.

Man må også få lov til å skryte av Legendsklassene som mønstrer godt over 30 løpere. Det er ikke selvsagt at foreldre kjører Klubbmesterskapet i andre klubber, men hos oss i Lillehammer Skiklub har det vært en veldig fin tradisjon at «alle» kjører uansett potensial, form, skidager og tidligere erfaringer. Dette skaper en veldig fin ramme og barna synes dette er fantastisk festlig at de kan få kjøre både mot trenere og foreldre og måle tidene sine opp mot dem.

I år ble gitt ut en Fair Play pris. Dette var en Lillehammer Skiklub lue signert av ingen andre enn Mikaela Shiffrin som gikk til Bertine Gedde-Dahl for å ha disket seg selv fra en 3. plass i Bama Alpinfestival tidligere i år etter å ha kjørt feil uten at portdommer hadde fått det med seg. Dette er noe vi i Lillehammer Skiklub setter høyere enn prestasjoner og noe annet. Vi håper at flere utøvere både hos oss og andre klubber følger eksempelet til Bertine dersom man kommer opp i en lignende situasjon.

En ydmyk (som en breial romsdaling har potensiale til å være) og stor takk for all hjelp til de som deltok og bidro til at Klubbmesterskapet 2023 går inn i historieboken som nok en fantastisk Lillehammer Skiklub-dag.

Både sportssjef og hovedtrener U16 trener velger avslutningsvis å takke avtroppende TKA-Leder Ørjan Høyer-Farstad for innsatsen som leder de siste tre årene og ønsker han lykke til med andre oppgaver og verv i klubben og vi ønsker påtroppende TKA-Leder Henning Elvestad masse lykke til!

Objektivt referert og beskuet av

Bjørn-Tore «Totto» Staurset
Sportssjef
Lillehammer Skiklub.

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no

Resultater:

Jenter U12:

Bertine Gedde-Dahl vant klubbmestertittelen foran Linnea L'abée-Lund.

Gutter U12:

Max Linnerud ble klubbmester foran Bernhard Carolin og Jonas Håvimb Sperstad

Jenter U14:

Liv Nele Wohlfeil vinner foran klubbmesterskapsdebutant Julie Nybakken.

Gutter U14:

Så tett som det kunne få blitt vant Ole Morten Tårneby Brønstad med ett hundredel foran Kasper Landmark og Halvard Riis-Torp på en fin tredjeplass.

Jenter U16:

Etter to tette dueller ble Signe Marie Tinholt klubbmester foran Andrine Elvestad.

Gutter U16:

Klubbmester Hugo Wohlfeil seiret duellen mot Mikkel Gullaksen Wilkens.

Damer Legends:

Suveren klubbmester Anette Harildstad og like suveren andre plass Jeanette Håvimb. Den tette duellen mellom Wohlfeil og Brynestad ble vunnet av Wohlfeil som får en fortjent 3. plass.

Herrer Legends:

Totto vinner foran Kjetil «Mr. Road to Club Champion» og Jo Mork på 3.plass.

Menn A:

Klubbmester Marcus Hauan vinner foran sin gode kamerat Jørgen Finsveen.

Kvinner U18

Sienna Grande Bruseth debuterer i Lillehammer Skiklub Klubbmesterskap og vinner foran Selma Rambæk Sletmoen og Thilla Nesse-Brobakken.

Kvinner U21

Amalie vinner en tett duell med seg selv og blir klubbmester.

Menn U21

Hermann Fjeldavlie Linberg vinner ikke bare klassen men forsvaret KLUBBMESTER tittelen for i fjor og er fortsatt regjerende KLUBBMESTER. Nikolai Larsen blir nummer to i klassen og totalt i klubbmesterskapet.

Idrettens hus, 2. etg
Kleivbakken 9
2618, Lillehammer
post@lillehammerskiklub.no
www.lillehammerskiklub.no